

**R. P. Sebast. Izquierdo Alcarazensis Soc. Iesv, svpremis
Inquisitionis Senatvs Censoris, Et Olim Complvti SS.
Theologiæ Professoris. Pharvs Scientiarvm**

Izquierdo, Sebastián

Lugduni, 1659

Quæst. 3. Quid sit contingens in vniuersum. Quid contingentia. Et
quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95620)

94 Sexto sequitur; impossibilitatem, aliaque prædicata, quæ verè de chymis dicuntur, necessaria omnino illis esse; non quidem necessitate existentiali absoluta, (in quo decepti sunt Recentiores, qui impossibilitatem chymicarum cum Deo identificant) sed necessitate quiditativa, eaque vel absoluta, vel conditionata, aut necessitate existentiali conditionata, penes diversos modos, quibus cuiusmodi prædicata verè enuntiantur de chymis, iuxta etiam dicta. Et quoniam omne necessarium, quæ tale, possibile sit necesse est, id est, potens esse ea ratione, quæ necessariò est. Conficitur, impossibilitatem, aliaque prædicata verè convenientia chymicis, verè esse illis possible, id est, potentia convenire, convenientia scilicet quiditativa, aut existentiali conditionata illi annexa. Quocirca possibilitas (sicut de impossibilitate diximus) in existentialem, & quiditativam distinctionis gratia diuisa esto pro dicendis deinceps.

95 Septimò sequitur: bifariam posse esse aliquid absolute impossibile; atque adeò absolute connexum cum contradictione. Primò: ab intrinseco, & per essentiam suam. Secundò: partim à conditione sibi extrinseca, & accessoria; purificata tamen, atque ita constituenta absolute talem impossibilitatem, connexionemque cum contradictione. Huiusmodi autem conditio, aut necessaria potest esse, aut contingens in sua purificatione. Impossibile ab intrinseco simpliciter, & absolute est impossibile, chymeraque appellatur; & idem est de impossibili à consortio conditionis necessariò purificata: impossibile verò à consortio conditionis contingenter purificata, solum dicitur impossibile ex suppositione conditionis; absolute autem possibile, quia antecederet ad talem suppositionem possibile est. Ob idque ne ex dicta quidem suppositione dici solet chymera, tamen congruè dici possit. Sit pro exemplo primi impossibilis unio extremorum non vniibilium, quæ ab intrinseco, & suo conceptu connexa est cum ipsis extremis sibi essentialiter oppositis; atque ita mediata cum suo contradictorio, quod illa inferunt; & consequenter cum duobus. Pro exemplo autem secundi sit secundus Deus, qui ex suppositione necessaria unici veri Dei sibi oppositi cum suo etiam contradictorio, & consequenter cum duobus connexus est. Pro exemplo denique tertij sit fides diuina de existentia peccati absolute non existentis, quæ ex suppositione absolute non existentie peccati, cum duobus etiam contradictoriis connexa est.

QVÆSTIO III.

Quid sit contingens in vniuersum; quid contingentia; & quod duplex?

96 Contingens dicitur vniuersè id, quod ita potest existere, vt etiam possit non existere. Vnde contingentia potentia quædam est ad vtrumvis; nimirum ad existendum, aut non existendum; seu potius indifferentia quædam ad vtrumvis coalescens ex duplici potentia, altera ad existendum, & altera ad non existendum; Vnde contingens sumptum formaliter, concretum quoddam est nostro modo concipiendi ex subiecto, quod contingens dicitur, & ex duplici potentia, altera ad existendum, & altera ad non existendum; quæ vtrique potentia simul accepta, contingentia formalis est.

97 Diuiditur autem contingens ita vniuersè sumptum; primò in contingens metaphysicè, physicè, & moraliter. Contingens metaphysicè dicimus, quod simpliciter tale est. Contingens autem physicè, quod tale est etiam naturaliter; Contingens denique moraliter, quod etiam moraliter. Quos terminos alibi in simili sæpè explicuimus. Vnde patet; omne contingens moraliter etiam physicè, & metaphysicè contingens esse; & omne contingens physicè, etiam metaphysicè; sed non vice versa. Secundò contingens in existens, & non existens diuidi potest. Tertio: in proximè, & remotè contingens. Quartò: in contingens absolute, & quod nullà expectatà conditione tale est; & contingens ex suppositione, quod tantum est tale ex hypothese conditionis. Quæ si fuerit impossibilis, contingens ex suppositione absolute erit, vel impossibile, vel necessarium. Si verò fuerit contingens, aut necessaria, contingens ex suppositione absolute etiam erit contingens. Quintò: contingens in liberum, & non liberum diuidi potest, seu potius in liberum in se, & liberum tantum in causâ. Nullum enim contingens est, quod ab aliqua libertate non ducat originem; atque adeò, quod non possit aliquo modo, saltem in causâ dici liberum, prout ex dicendis in sequentibus apparebit.

QVÆSTIO IV.

Quid sit necessarium in vniuersum quid necessitas; & quod duplex?

98 Quamuis possibile, & impossibile contingens, iuxta communè, & magis propriam loquutionem respectu tantum ad existentiam, siue ad actum existendi talia dicantur, vt in quæstionibus præcedentibus visum est. Necessarium tamen latius communiter solet accipi, pro eo, quod ad quemvis actum necessitatum; atque adeò ad actum contradictorium impotens est. Quocirca aliud est necessarium in existendo; aliud in essendo quidpiam; aliud in causando; aliud in cognoscendo, &c. Nihilominus, quod frequentius, loquendo absolute, necessarium vocari solet, necessarium est in existendo, aut etiam in essendo, quod est. Cetera enim potius necessitata ad actum, cum quo conneantur, quàm necessaria absolute veniunt dicenda. Etenim necessitas in vniuersum, quæ quoduis subiectum ad quemvis actum necessitatum dicitur, aliud non est à connexionione, qua tale subiectum cum tali actu connexum est. Quo fit, vt necessarium, siue necessitatum formaliter concretum quoddam sit nostro modo concipiendi coalescens ex subiecto, & actu connexionis, qua subiectum ipsum cum alio quopiam actu connexum est: necessitas autem formaliter in connexionione ipsa consistit. Ex huiusmodi autem positiva necessitate, seu connexionione nascitur tanquam proprietas quædam in se subiecto necessitato ad actum impotentia ad contradictorium. Quo iure necessarium in existendo eo ipso ad non existendum impotens est.

99 Aliter, & quidem æquiuocè accipi solet necessarium, pro requisito ad aliud quidpiam. Et quoniam requisitum ad aliud, id solum dicitur, quod terminus est connexionis eius, efficitur, vt necessarium huius acceptionis veluti correlatiuum sit necessarij alterius. Posito enim, quod subiectum quoduis ad quemvis actum necessitatum est; atque